

Als De Wind Even Waait

Origineel: Renaud

Bew/layout: AK/JV

Tekst: GvA

Versie: april 2020

Em D Em

Bar *Tatata*

'T-is-niet de man die naar zee trekt, maar de zee trekt aan de man.

Ten

Oo oo o

Bas

Oo oo o

Em D D Em

3 Bar *Solo*

Twas de zee die mij nam, op een dag lang ge - lee. 'k-heb mijn

Ten

Bas

Em D Em Em D

6 Bar *Koor*

schoe-nen uit ge trok - ken en mijn laar - zen aan ge - daan. Mijn jas - je in - ge - ruild voor een

Ten

Mijn jas - je in - ge - ruild voor een

Bas

Mijn jas - je in - ge - ruild voor een

Als De Wind Even Waait

9 D Em Em D Em Em

Bar Solo Koor

vuil zee-mans-jack. Het go-re land ver-la-ten dat me zei, pas goed op! De zee voert de vis die

Ten

vuil zee-mans-jack. De zee voert de vis die

Bas

vuil zee-mans-jack. De zeevoert de vis die

13 D Em Em D D Em

Bar Refrein

in zijn wa-ter sopt. Als de wind e-ven waait, ver-trek ik weer naar zee. Als de

Ten

in zijn wa-ter sopt. Als de wind e-ven waait, ver-trek ik weer naar zee. Als de

Bas

in zijn wa-ter sopt. Als de wind e-ven waait, ver-trek ik weer naar zee. Als de

16 Em D D Em G D B Em

Bar Ts. Solo

wind e-ven draait, neemt het schip ons mee. 2. Tis-niet

Ten

wind e-ven draait, neemt het schip ons mee.

Bas

wind e-ven draait, neemt het schip ons mee.

Transpositie na couplet 2 en na couplet 4 telkens 1/2 toon

Als De Wind Even Waait

1. T'is niet de man die naar zee trekt, maar de zee trekt aan de man. – tah tah tah

T'was de zee die mij nam, op een dag – lang gelee.

'k Heb mijn schoenen uitgetrokken, en mijn laarzen aangedaan.

M'n jasje ingeruild, voor een vuil zeemansjack

het gore land verlaten, dat me zei: pas goed op!

De zee voert de vis, die in zijn water sopt.

Als de wind even waait, vertrek ik weer naar zee.

Als de wind even draait, neemt 't schip ons mee.

2. T'is niet de man die naar zee trekt, maar de zee trekt aan de man.

T'was de zee die mij nam, overrompelend – helaas.

Ik voelde mij zo ziek, op de woedende zee.

Het eten kwam omhoog, in de nacht om half twee.

'k Liep ov'ral tegen aan, en m'n lakens waren nat.

Het kostte me veel geld, het plezier wat ik vergat.

Als de wind even waait, vertrek ik weer naar zee.

Als de wind even draait, neemt het schip ons mee.

HO HO HO we hijsen HOOG HO HO

3. T'is niet de man die naar zee trekt, maar de zee trekt aan de man.

De vrouw van de man, die blijft alleen op 't land.

Wachtend in de haven, eenzaam en alleen.

De horizon is leeg, waar het schip aan verdween.

Zittend op een steen, huilt de vrouw menig traan.

Hij komt niet meer terug, de zee laat hem niet gaan.

Als de wind even waait, vertrek ik weer naar zee.

Als de wind even draait, neemt het schip ons mee.

4. T'is niet de man die naar zee trekt, maar de zee trekt aan de man.

't Was de zee die mij nam, op een reis hier ver vandaan.

De wereld over varen, elke zee en oceaan

an noord weer t'rug naar zuid, van 't westen naar de oost.

Veel stormen, wat een strijd, gevangen door de wind.

D'ocean kent mijn naam, zij ziet mij als haar kind.

Als de wind even waait, vertrek ik weer naar zee.

Als de wind even draait, neemt het schip ons mee.

HO HO HO HO wij hijsen HOOG HO HO

Als De Wind Even Waait

5. T'is niet de man die naar zee trekt, maar de zee trekt aan de man.
't Was de zee die mij nam en zij nam ook mijn boot.
Het schip is mijn trots, ze is mooier dan mijn Sjaan
Drie masten, heel bekwaam, elke mast heeft een naam.
De zeilen staan bol, mijn schip kan alles aan.
't Is niet zomaar een wrak, krat, of vuilnisbak.

Als de wind even waait, vertrek ik weer naar zee.
Als de wind even draait, neemt het schip ons mee.

6. T'is niet de man die naar zee trekt, maar de zee trekt aan de man.
't Was de zee die mij nam, op een dag – lang gelee.
Ach huil niet meer mijn ma, je zoon is op de zee.
Ach huil niet meer mijn pa, de zee die neemt hem mee.
't Is het lot van je kind, dat hij leeft van de wind.
Da's waar hij voor wil gaan, jullie kind, zijn bestaan.

Als de wind even waait, vertrek ik weer naar zee.
Als de wind even draait, neemt het schip ons mee.
(2 x herhalen)